

**Banii sunt o invenție și o convenție omenească,
iar Indemnizația Europeană de Handicap, o necesitate absolută!**

**Subsemnatul Mihai Sîrbu,
din România, Statele Unite ale Europei,**

05.SEPTEMBRIE.2018

Motto: De la primele monede bătute în aur sau argint de către greci, în secolul 6 înainte de Hristos, la primele bancnote de hârtie unanim acceptate și puse în circulație, pentru prima dată la scară largă, de către împăratul mogul al Chinei, Kublai Khan, în secolul al-13-lea după Hristos, și până la criptomonedele sau monedele virtuale, ce câștigă tot mai mult teren în societatea zilelor noastre, gen Bitcoin, Litecoin, Ethereum, Ripple sau Neo;

Banii au fost, sunt și vor rămâne o invenție și o convenție omenească, iar în aceste condiții: Indemnizația Europeană de Handicap devine o necesitate absolută!

Suntem în septembrie și am intrat, într-un mod incredibil pentru mine, în al-2-lea an de când am început această campanie petiționară "Handicapat indignat", dar cu toate că aceasta este abia a-4-a mea petiție către oficialitățile și autoritățile Uniunii Europene, am băgat de seamă deja, lovindu-mă ca de o stâncă tare, rece și indiferentă, că acerba și celebra birocratie a aparatului politic de la Bruxelles, este o realitate dureroasă, ce a intrat pe drept cuvânt în mitologia și în folclorul europeanului de rând, spun acestea din cauză că numai Președintele Comisiei Europene mi-a dat de două ori același răspuns, o dată în limba engleză, a doua oară, mi-a retransmis același text tradus în limba română, iar a treia oară mi-a răspuns diplomatic, ocolind subiectul principal;

Ce o fi crezut domnia sa, poate mă duc după fentă fără să mă prind, în fine, am înțeles acel mesaj, cum că nu intră în atribuțiile de serviciu ale Comisiei Europene să reglementeze ceva în ceea ce privește drepturile persoanelor cu handicap din Uniunea Europeană, dar cum rămâne treaba cu ceilalți 95 de europarlamentari occidentali, ce nu mi-au trimis absolut niciun fel de răspuns până acum, nici măcar două rânduri, așa cum obișnuiesc să-mi răspundă telegrafic, autoritățile naționale din țara mea natală!

Adevărul din spatele declanșării acestei campanii petiționare „Handicapat indignat” a fost și rămâne faptul că s-a petrecut într-un mod spontan, fără nicio pregătire prealabilă și mai ales fără o documentare serioasă și aprofundată asupra subiectului, iar vina pentru această indignare personală, aprinsă dintr-o dată în sufletul meu, îi aparține fără îndoială doamnei Lia Olguța

Vasilescu, ce a devenit Ministrul Muncii în Guvernul României, în ianuarie 2017, an în care am scris în doar 7 luni, 15 petiții, câte 2 în fiecare lună.

Singurul meu punct slab, privind retrospectiv, analizând puțin sau făcând un scurt bilanț al acestei perioade de 17 luni, dintre 22.Mai.2017 și 05.Septembrie 2018, este fără umbră de îndoială, regretul că n-am fost inspirat să vă scriu și dumneavoastră, măcar câteva petiții în plus, liderilor și politicienilor unionali din Capitala Uniunii Europene, la Bruxelles, că abia acum încep să-mi dau, ușor, ușor, seama, că schimbarea clasei politice de tip mafiot, din Statele Est-Europene, cu o alta responsabilă, matură, fără interese meschine de partid și în slujba cetățenilor, poate veni doar în eventualitate susținerii financiare a păturii sociale celei mai defavorizate, așa cum suntem noi, persoanele cu dizabilități, direct din bugetul Uniunii Europene.

©BalaurulRoman.Wordpress.com

Trecând peste acest moment de mărturisire directă a motivelor personale ce m-au forțat să ajung până aici, am observat pe bună dreptate, că Europarlamentarii tot votează legi ce se aplică în toate Statele U.E. fără deosebire, înțelegând din aceasta că Eurodeputații ar avea puterea legislativă să promulge o lege, ca din recenta amendă de miliarde de euro aplicată gigantului american al tehnologiei informației, Google, pentru nerespectarea unor reguli comunitare, să finanțeze Indemnizația Europeană de Handicap, că astfel nu pot înțelege, unde se duc acele miliarde de euro, că în bugetul național al României, n-am auzit să fi intrat vreun singur Euro cent din acea amendă record, amintită aici.

Oi fi eu handicapat cu 8 clase, dar asta nu înseamnă că vă permit să mă luați și de prost, așa că am să vă adresez și această petiție, în așteptarea unui alt răspuns în afara celui oficial, de până acum, cum că drepturile persoanelor cu handicap nu intră în competențele Uniunii Europene, în aceeași ordine consacrată, după cum urmează:

Președintelui Comisiei Europene, dl. **Jean-Claude Juncker**, Președintelui Parlamentului European, dl. **Antonio Tajani**, Liderilor Grupurilor Politice din Parlamentul European, începând cu dl. **Manfred Weber**, Liderul grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), dl. **Gianni Pittella**, Liderul grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților, dl. **Ryszard Legutko**, Liderul grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni, dl. **Guy Verhofstadt**, Liderul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, dna. **Gabriele Zimmer**, Liderul grupului Stânga Unită Europeană/Stânga Verde Nordică și Copreședinților Grupului Verzilor/Alianța Liberă Europeană, dna. **Rebecca Harms**/dl. **Philippe Lamberts**, doamnelor și domnilor europarlamentari: **Ingeborg Grässle**, **Roberto Gualtieri**, **Alain Lamassoure**, **Pervenche Berès**, **Andreas Schwab**, **Elmar Brok**, **Keller Ska**, **Bernd Lange**, **Daniel**

Caspary, Kathleen Van Brempt, Sophie in 't Veld, Angelika Niebler, Evelyne Gebhardt, Christofer Fjellner, Marietje Schaake, Julia Reda, Birgit Sippel, Roberta Metsola, Isabella Adinolfi, Clara Garcia, Daniela Aiuto, Marina Albiol, Michèle Alliot, Maria Arena, Margrete Auken, Inés Sender, Tiziana Beghin, Joëlle Bergeron, Malin Björk, Lynn Boylan, Renata Briano, Soledad Ruiz, Pilar del Castillo Vera, Lara Comi, Anna Maria Bildt, Miriam Dalli, Rachida Dati, Angélique Delahaye, Karima Delli, Mady Delvaux, Linnéa Engström, Rosa Estaràs, Ana Gomes, Tania Peñas, Karoline Hainz, Françoise Grossetête, Jytte Guteland, Heidi Hautala, Anja Hazekamp, Anna Hedh, Esther Garcia, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Eva Joly, Agnes Jongerius, Karin Kadenbach, Barbara Kappel, Rina Kari, Rikke Karlsson, Miapetra Kumpula-Natri, Cécile Kyenge, Merja Kyllönen, Esther de Lange, Angelika Mlinar, Nadine Morano, Caroline Nagtegaal, Kati Piri, Soraya Post, Evelyn Regner, Terry Reintke, Frédérique Ries, Pirkko Ruohonen-Lerner, Tokia Saïfi, Judith Sargentini, Christel Schaldemose, Claudia Schmidt, Annie Schreijer-Pierik, Helga Stevens, Marita Ulvskog, Bodil Valero, Monika Vana, Henna Virkkunen, Cecilia Wikström, Kristina Winberg, Sylvie Guillaume, Patricia Lalonde, Marisa Matias, Sofia Ribeiro, Lola Sánchez.

Am citit recent un articol de presă extrem de interesant despre ipotetica introducere a Venitului Universal Garantat (Universal Basic Income = UBI) în Statele Unite ale Americii, și una dintre concluziile incredibile ale autorului său, făcea referire la cheltuiurile guvernamentale pentru implementarea aceluși proiect, ce ar fi costat Guvernul American circa 1.000 miliarde de dolari sau mai exact 1, 2 trilioane \$.

Produsul Intern Brut sau PIB al SUA fiind de 20 trilioane de dolari, fiecărui american revenindu-i în jur de 4.000 \$, pe lună, bani cu care americanul de rând și-ar putea lejer plăti datoriile lunare, ca abonamentul la telefon, la firma de cablu, conexiunea la internet, ratele la bancă pentru produsele casnice, creditul ipotecar, asigurarea locuinței, asigurarea medicală, acestea fiind și cheltuielile cele mai împovărătoare pentru omul de rând.

Cu toate acestea Produsul Intern Brut al Americii ar fi crescut cu procente uluitoare pentru o economie occidentală, între 13 și 17 % anual, pentru simplu fapt că acei bani ai Venitului Universal Garantat s-ar fi întors tot în economia americană, prin creșterea vânzărilor, prin impulsivitatea turismului intern, prin încurajarea antreprenoriatului, prin eliberarea spiritului creator al artiștilor de tot felul, ce ar începe să se concentreze exclusiv asupra procesului de creație, ci nu pe plata chiriei în fiecare lună, înmulțirea afacerilor mici și mijlocii, îmbunătățirea condițiilor și a siguranței muncitorului la locul de muncă, ș.a.m.d.

Nu pot să nu vă întreb, stimați europarlamentari, oare chiar ar fi puțin lucru, ca prin adoptarea Indemnizației Europene de Handicap, economia Uniunii Europene să crească fie și cu jumătate de procent pe an, cu 0,5% sau 1%, că eu cer ca Indemnizația Europeană de Handicap să fie în cuantum maxim de 500 Euro, pentru persoanele cu dizabilități de gradul 1, ci nu vă cer să adoptați Venitul Universal Garantat (UBI) pentru toți cei 440 milioane de europeni, fără britanici, ce au ales, din prostie politică și populism indecent, aproape pornografic, să părăsească Uniunea!

Din câte am înțeles, tot făcând diverse cercetări și citind mai multe articole și analize ale unor website-uri de știri serioase, am aflat că la nivelul Uniunii Europene există doar vreo 10 milioane de persoane cu dizabilități, asta din aproape jumătate de miliard de europeni, în consecință, instituirea unei Indemnizații Europene de Handicap, în cuantum de doar 500 €uro pentru persoanele cu dizabilități, gradul 1, de 250 €uro pentru persoanele cu dizabilități, gradul 2 și 150 €uro pentru persoanele cu dizabilități, gradul 3, ar fi un mizilic economic, o nimica toată în comparație cu cei 4,000 \$, pe care i-ar putea primi fiecare dintre cei 300 milioane de americani, dacă Venitul Universal Garantat ar deveni realitate în Statele Unite ale Americii, în viitorul apropiat!

Mă ia amețea, metaforic vorbind, când mă gândesc că 1 trilion de dolari înseamnă 1 mie de miliarde dolari sau 1 mie de milioane înmulțit cu 1.000 \$, iar 1 miliard este egal cu o 1.000 milioane de dolari. Cum Dumnezeu este posibil ca într-o astfel de economie atât de puternică, de solidă, de epică, să existe oameni ai străzii și persoane sărace în SUA, înfuriindu-mă de-a dreptul când constat că economia Uniunii Europene este la doar câteva miliarde de dolari distanță, pe locul 2, ca forță financiară, pe plan mondial, față de Produsul Intern Brut al SUA, iar eu, ca european din România, sunt obligat seară de seară, să ascult promisiunile demente, de om politic nebun, ca Ministrul Muncii, dna. Lia Olguța Vasilescu, ce ne-a mințit, fără întrerupere, de la începutul anului 2017 înapoi, ca într-un final, după 1 an și jumătate de așteptare, să ne mărească indemnizația de handicap locală, cu doar 160 lei/35 de €uro!

Oare de ce întreaga planetă trebuie să aștepte, parcă înfrigurată, ca Statele Unite ale Americii să dea tonul, să creeze trendul, să inoveze în absolut toate domeniile, nu numai în știință și cercetare, dar și în economie, de ce să nu încercăm de astă dată, noi, europenii, primii creatori de civilizație și precursori ai culturii, cu atâtea genii în cele șapte arte ale lumii, în astronomie, în toate științele naturii, să furăm startul în ceea ce privește introducerea Venitului Universal Garantat pentru fiecare european în parte, fie și ca simplu proiect pilot de încercare al viabilității acestui concept nou, magic, inedit, ce prinde rădăcini puternice peste tot în lume, unde ajunge, începând însă, cu cele mai defavorizate persoane, din punct de vedere financiar și economic, așa cum suntem noi, persoanele cu handicap ai Uniunii Europene, mai cu seamă, aici, pe coasta de est a Europei Unite!

Lumea întreagă se mișcă în această direcție, iar Marea Britanie nu face excepție de la regulă, unde în urma unui sondaj de opinie realizat, anul trecut, de către Institutul de Cercetări Politice al Universității din Bath, ce a confirmat că aproape jumătate dintre britanici (49%, mai exact), ar susține introducerea Venitului Universal Garantat pentru toți cetățenii Regatului Unit.

Sondaj care nu a fost trecut cu vederea de liderii Partidului

Laburist, principalul partid de opoziție din Parlamentul de la Londra, față de care, Cancelarul din umbră, materia cenușie sau strategul politic al Partidului Laburist, dl. John McDonnell, unul dintre cei mai apropiați aliați al liderului laburiștilor, dl. Jeremy Corbyn, a mărturisit, cu o lună în urmă, într-un

interviu acordat jurnaliștilor de la „The Independent”, citez: „Cred că introducerea Venitului Universal Garantat este unul dintre acele lucruri pe care le putem introduce în programul nostru politic, în orice caz, merită încercat și dezbătut subiectul în viitoarea campanie electorală” - 'I think it's one of those things I think we can get into the next manifesto and see, it's worth a try'

Trebuie să devenim sinceri cu noi înșine și să recunoaștem odată

pentru totdeauna că niciun guvern dintre cele ale marilor democrații ale lumii nu își mai poate susține economia de mii de miliarde de dolari, doar din rezervele de aur sau alte metale prețioase aflate în trezoreriile băncilor centrale, acest lucru se întâmplă de la începutul anilor '70 ai secolului 20, din timpul administrației americane al lui Richard Nixon, cel ce a pus capăt

convertibilității dolarului în aur, celebre devenind de atunci încoace, tipărițele de bani ale SUA și nu numai, a devenit o practică universală în toată lumea, inclusiv în ceea ce privește bancnotele Euro...,

Așadar, stimați europarlamentari, nu vă costă absolut nimic să tipăriți 60 de miliarde de Euro în plus anual, prin care să finanțați, cu foarte mare ușurință, Indemnizația Europeană de Handicap, venind astfel, cu responsabilitate vizionară și conștiință politică de anvergură, în sprijinul celor 10 milioane de persoane cu dizabilități, de gradul 1, 2 și 3, din Uniunea Europeană.

Suma de 60 miliarde Euro ar fi necesară doar în condițiile în care absolut toți dintre cei 10 milioane de europeni cu handicap din UE ar avea numai gradul 1 de invaliditate, ceea ce nu este cazul, cred că, doar vreo 5 milioane de persoane cu dizabilități au gradul 1 de handicap, așa ca mine, celelalte 4 sau 5 milioane de europeni au, cu siguranță, gradul 2 sau 3 de handicap, astfel costurile anuale ale Indemnizației Europene de Handicap ar scădea brusc, cu mai bine de un sfert din valoare inițială, ceea ce se s-ar traduce în minus cu vreo -35% sau -20 miliarde de Euro pe an, ceea ce ar face ca costurile financiare ale Indemnizației Europene de Handicap, să ajungă, în termeni reali sau cifre statistice, la doar 40 miliarde de Euro pe an, bani pe care Uniunea Europeană îi cheltuie cu ușurință, pe ajutoare umanitare sau în susținerea democrației acelor state așa-zis eșuate din Europa și din lume, gen: Ucraina, Bosnia și Herțegovina, Siria, Afganistan, Irak, Sierra Leone, Madagascar, Haiti, ș.a.m.d.

Cu toată onestitatea vă mărturisesc, nu pot să-mi dau seama cât de mult mai este politicianul european de la Bruxelles conectat la realitatea înconjurătoare, pe care, chipurile, o influențează prin deciziile sale politice, parcă am trăi în lumi paralele, iar dumneavoastră, europarlamentarii, ați fi responsabili doar de măsurile acelea epice, ce țin de macro-economie și de acordurile acelea titanice, de mii de miliarde de Euro sau trilioane de dolari, între UE și SUA (gen TTIP), UE și China (FTA), UE și Japonia (gen APE), UE și Canada (gen CETA) noi,ăștia, muritorii de rând sau persoanele cu handicap nu suntem în reponsabilitatea europarlamentarilor, noi, handicapații, ținem doar de politică națională a statelor membre, așa cum mi-a răspuns Președintele Comisiei Europene, dl. Jean-Claude Juncker, atât în limba engleză, cât și în limba mea maternă, limba română, ca să pricep odată bine cum stă treaba în legătură cu acest subiect și să renunț la idealul meu, că n-am absolut nicio șansă să-mi impun viziunea personală în fața birocrațiilor galactici de la Bruxelles!

**Acordul de liber schimb dintre
Uniunea Europeană
Statele Unite ale Americii**

Dar așa cum nu m-a făcut să renunț la lupta mea, indiferența oamenilor politici de la București, la nenumăratele mele apeluri pentru îmbunătățirea traiului persoanelor cu handicap din România, apropo, le-am scris peste 30 de petiții, pline de argumente și raționamente de bun simț, la care am primit cam tot atâtea răspunsuri fade și goale de conținut, parcă prevăd, că încep să vă scriu și dumneavoastră, politicienilor europeni de la Bruxelles, din două în două săptămâni, doar așa să mă simt bine și să am conștiința împăcată că am încercat toate modalitățile posibile, să vă fac să înțelegeți că și persoanele cu diizabilități sunt ființe umane aflate permanent în dificultate, dar trecute atât de ușor, cu vederea, din punct de vedere politic, la nivel european.

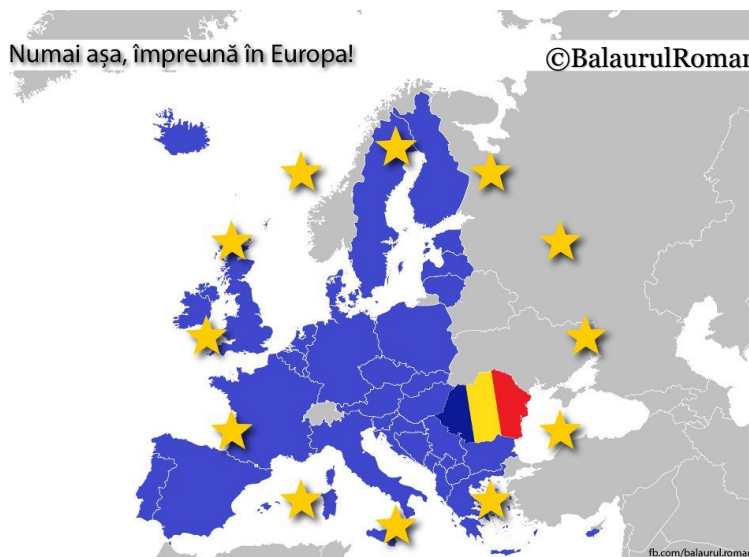

Doamnelor și domnilor europarlamentari, trebuie să ajungeți să înțelegeți că legile economice și financiare cu ajutorul cărora se guvernează politic încă lumea, sunt depășite, tehnologia informației și economia internetului, ce a depășit Produsul intern Brut al Germaniei, a-4-a economie a lumii, încă din anul 2012, sunt în plină dezvoltare, sfârșitul lumii celei vechi așa cum a fost el prezis cu mii de ani în urmă, de către astrologii civilizației Maya, chiar a avut loc, doar că a fost începutul sfârșitului unei ere, așa cum am fost noi obișnuiți să o simțim și să o trăim până atunci, de aceea este imperios necesar ca subiectul Indemnizației Europene de Handicap să fie ridicat spre dezbateră politică în Parlamentul European.

Numai așa, împreună în Europa!

©BalaurulRoman.wordpress.com

Sau chiar aveți de gând să umiliți o persoană cu handicap din Uniunea Europeană, obligându-mă să încep să strâng cele 1 milion de semnături, din cel puțin 6 state membre ale UE, ca să vă strâng cu ușa și să-mi luați în considerare cererea de dezbateră politică a acestui ideal, în care cred că este realizabil cu toată ființa mea, și pentru împlinirea căruia mă simt capabil și din ce în ce mai sigur pe mine, în a merge până în pânzele albe, doar nu am să renunț pentru nimic în lume, la adoptarea legii Indemnizației Europene de Handicap, pentru că ceea ce cer este perfect legitim, democratic și în armonie cu drepturile omului, inclusiv cu drepturile persoanelor cu dizabilități din Uniunea Europeană, atât de puțin dezbătute în spațiul public!

Noi, aici, în România, cel puțin, am început să ne implicăm în ce în ce mai mult, în cele mai diverse demersuri civice, nu mai suntem pasivi și nu mai credem orbește orice promisiune tâmpită a oamenilor politici, am devenit activi și abia așteptăm alegerile locale și parlamentare naționale, ca să dăm de pământ cu Mafia PSD-istă, însă eu, personal, ca handicapat indignat, nu mă simt satisfăcut doar dintr-atâta lucru, că nici liberalii nu au mai mult creier ca socialiștii din actuala guvernare românească, poate au ceva mai mult bun simț politic, dar acest aspect este egal cu zero pentru mine, nu mă impresionează absolut deloc, așadar am să marșez înainte, ca partidul lui Emmanuel Macron, din Franța și

am să fac tot posibilul ca visul meu, și anume, Indemnizația Europeană de Handicap, să se împlinească, să devină realitate, fiindcă din momentul acela, totul, dar absolut totul, se va schimba în România, Europa de Est și poate în toată Uniunea Europeană!

Este foarte plauzibil ca Indemnizația Europeană de Handicap să schimbe radical întreaga paradigmă strategică, politică, economică și socială din Uniunea Europeană, iar oamenii politici de pe plan național și local din statele membre, să-și piardă vizibilitatea, influența și puterea în favoarea liderilor Europei Unite de la Bruxelles, ce au să se facă din ce în ce mai auziți, mai ascultați, mai respectați de către unul ca mine sau de către altul de pe stradă, fie el din București, Paris, Berlin, Madrid, Roma, Londra, Varșovia, Praga sau Zagreb, că atunci vor dispărea instantaneu, ca odinioară dinozaurii, politicieni impertinenți, mincinoși și mediocri ca actualul Ministru al Muncii, din România, dna. Lia Olguța Vasilescu, ce este o persoană sub orice critică, probabil să nu fie nici în toate mințile, că altfel n-ar putea să creadă în existența unui Stat Paralel, dintr-o altă dimensiune, în care, zice ea, este posedată sau persecutată de demonii unor entități străine!

După cum prea bine se știe, entuziasmul cetățenilor pentru arhitectura și susținerea Uniunii Europene a murit demult, cu un deceniu în urmă, când criza economico-financiară ce a lovit întreaga planetă între anii 2009 – 2011, a adormit, ca într-un knockout cumplit și violent din box, vigilența rațiunii, iar monștrii vechilor prejudecăți între națiunile măreței Europe au renăscut din propria cenușă;

Asta în timp ce corul nebunilor ce se acuză reciproc, pe cele mai diverse teme, a prins glas, urlând înfiorător și groaznic, ca lupii flămânzi și sălbatici din pădure, înfierând pe cine apucă sau le vine la îndemnă, doar ca să se facă cât mai auziți în jungla animalelor turbate a scenei politice europene și internaționale, că parcă o junglă sălbatică a devenit diplomația internațională, însoțită la braț de o mulțime de știri false și de propagandă agresivă, ce au erupt vulcanic în viața noastră, odată cu anexarea ilegală a Crimeei, în 2014, de către Rusia post-sovietică, dar mult mai perversă și periculoasă, a lui Vladimir Putin, războinicul nebun al zilelor noastre, ce ucide popoare întregi, cu zâmbetul pe buze, dorindu-și paradoxal, pentru măcelul provocat, în războiul irațional din Siria, Ucraina, Georgia..., și Premiul Nobel pentru Pace!

În vremuri de criză și în lipsa acută de încredere, în liderii unionali de la Bruxelles și ai statelor membre, idealurile vechi, ce au fost stâlpii de susținere ai Uniunii Europene pentru mai bine de jumătate de secol, nu mai țin loc de foame, nici măcar pentru cei mai înfocați partizani ai proiectului european, fiindcă muribundului întotdeauna îi piere pofta de mâncare pe patul de moarte, însă uneori, chiar și muribunzii mai au ultime dorințe, iar dacă acelea le sunt îndeplinite, pofta de viață se poate face resimțită și în clipele morții, iar arareori, moartea însăși este învinsă, când omul este însuflețit de un ideal, așa cum este al meu, crezul meu puternic, în necesitatea absolută a adoptării Indemnizației Europene de Handicap!

Nu pot să nu vă întreb, oare sunt singura persoană cu dizabilități din Uniunea Europeană, ce nutrește un asemenea vis de ieșire din sărăcie sau de ieșire din acel cerc vicios și blestemat de a vota doar acele partide nesimțit de populiste, de rele, de mafiote, ca Partidul Social-Democrat din România, ce a promis mărimi de salarii și pensii, inclusiv a Indemnizației Naționale de Handicap, iar când mărirea mult promisă a avut loc, să constat cu tristețe și furie, că iarăși am fost păcălit, că iarăși mi se aruncă doar niște firimituri de pâine în față, ca lăturile la porci!

Păi ce poate face un handicapat din România cu doar 160 lei=35 Euro în plus, asta e întrebarea dureroasă ce îi înfurie pe din ce în ce mai mulți handicapați din estul Uniunii Europene?

©BalaurulRoman.wordpress.com

Fără urmă de îndoială tot afirm cu tărie aceiași idee în care cred cu patimă și pasiune extremă, și anume, dacă Indemnizația Europeană de Handicap ar deveni din vis, realitate, începând de mâine, Partidul Social-Democrat sau PSD Mafia cum începe să fie cunoscut în România și în lume, n-ar mai trece pragul de 5% necesar intrării în Parlament la viitoarele alegeri naționale, mai cu seamă, că noi, românii, am mai pedepsit odată, în acest fel, pentru guvernarea dezastruoasă a PNT-cd, din grupul popularilor europeni, în anul 2000, când politicienii acelui partid istoric și-au bătut joc de votul politic acordat lor la alegerile naționale din 1996.

Stimați europarlamentari occidentali, dacă vă pasă într-adevăr de soarta Europei de Est în particular și de viitorul Uniunii Europene în general, atunci adoptați cât mai repede cu putință în Parlamentul European, Indemnizația Europeană de Handicap, și vom avea, noi, alegătorii, grijă, ca partidele populiste, extremiste, mafiote și anti-europene să dispară de pe scena politică a statelor membre ale UE, odată pentru totdeauna!

**Cu deosebită indignare,
Mihai Sîrbu,
un handicapat european.**